

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1939
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 30ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1939

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Εἰς τοὺς ἀφηρωισθέντας ἀφιεροῦνται, κατ' εὐλαβὲς ἔθιμον, οἱ πρῶτοι λόγοι τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους.

Τοῦτο δὲ ποιοῦμεν οὐχὶ μόνον ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν ὀδύνην ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ διαπρεπῶν ἀνδρῶν, γενομένων ἐγγυτέρων ἢ ἀπωτέρων συναθλητῶν ἐν τῷ εὐρεῖ στίβῳ τῆς πνευματικῆς δολιχοδρομίας, οὐδὲ ἵνα πλέξωμεν ἀπλῶς τὸ ὀφειλόμενον εἰς αὐτοὺς ἐγκώμιον, ἀλλ' ἵνα κυρίως ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνων ἀντλήσωμεν πολύτιμα διδάγματα καὶ ἐνίσχυσιν διὰ τοὺς ἐπιζῶντας ἀγωνιστὰς τοῦ αὐτοῦ καλοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς αὐτῆς ὑψηλῆς ἰδέας τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ὠραίου καὶ τῆς ἀληθείας.

Ὁ Μιχαὴλ Κατσαρᾶς († 22 Φεβρουαρίου 1939) ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι οὐχὶ μόνον λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἤσκησαν ἐπιζήλως τὴν ἐπιστήμην.

Γενόμενος προσφιλὴς μαθητῆς τοῦ μεγάλου Charcot καὶ ἀποκομίσας εἰς τὴν πατρίδα τὰ μεγάλα ἐκείνου διδάγματα καὶ τὴν ἔμπεδον γνῶσιν τῆς ἐπιστήμης ἐθεμελίωσε πρῶτος αὐτὸς ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐπιστημονικὴν διδασκαλίαν τῆς νευρολογίας καὶ ψυχιατρικῆς καὶ διετύπωσεν ἐπὶ ἀσαλεύτων βάσεων τὴν ἐπιστημονικὴν γλῶσσαν τῶν κλάδων τούτων, κατορθώσας τοῦτο διὰ τῆς βαθείας γνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς ὁποίας τὰς λεπτότητας προσεπόρισεν εἰς αὐτὸν ἄδρᾳ φιλολογικῆ προπαιδείᾳ ἰδιαιτέρως ἐπιδιωχθεῖσα. Εἰς τοῦτο κυρίως ὀφείλεται ὅτι ὁ Μιχαὴλ Κατσαρᾶς συνδέων πρὸς τὴν βαθεῖαν ἐπιστήμην ἐπίζηλον σαφήνειαν καὶ ἀκριβολογίαν ἀπέβη ἀπαράμιλλος διδάσκαλος, σχηματίσας εὐρεῖαν σχολὴν ἐπιστημονικῆς

ἐρεῦνης καὶ ἀπηκριβωμένης διατυπώσεως. Τίνα τὰ ἐπιστημονικὰ κατορθώματα τοῦ ἀνδρὸς ἐν τε τῇ Ἑλληνικῇ καὶ τῇ διεθνεῖ ἐπιστήμῃ ἀνέπτυξεν ἤδη ἐν ἐπιστημονικῷ μνημοσύνῳ τῆς Ἀκαδημίας ὁ ἐπιφανὴς ἀντιπρόεδρος αὐτῆς κ. Μαρίνος Γερούλανος, μεταξὺ δὲ τούτων δὲν κατέχει δευτερεύουσαν θέσιν ἡ ἐδραία ὀργάνωσις τῆς Αἰγινητείου νευρολογικῆς καὶ ψυχιατρικῆς κλινικῆς, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθῇ ἀκόμη ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ παρέχῃ πολυτιμοτάτας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν. Ταῦτα δὲ πάντα δέπραξεν ὁ Μιχαὴλ Κατσαρᾶς ἔχων ὡς ἐφόδια οὐχὶ μόνον τὸν ἄριστον αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν καταρτισμὸν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀκλόνητον αὐτοῦ πίστιν πρὸς τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπιστήμην καὶ τὴν ἐγνωσμένην εὐγένειαν καὶ μεγαλομέρειαν τῆς ψυχῆς του, τὴν ὁποίαν ἐνθυμοῦνται πάντες οἱ συνεργασθέντες μετ' αὐτοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ προεδρίας του. Τὴν ἐπιστημονικὴν ταύτην πίστιν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ἀφοσιώσιν του, καταναγαζομένην ὑπὸ τῆς ψυχικῆς αὐτοῦ γενναιοτήτος, διεπίστωσεν ὁ ἀείμνηστος Κατσαρᾶς διὰ τῆς διαθήκης του. Ἰδρύσας ἐπὶ τῆς προεδρίας του τῇ ὁμοφώνῳ συναινέσει τῆς Ἀκαδημίας ἴδιον ταμεῖον ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ σημαντικὸν μέσον προαγωγῆς τῆς ἐπιστήμης καὶ ἀνταποκρίνεται προφανῶς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ιδρύματος, ἐσκέφθη ὅπως ἐνισχύσῃ τὸ ταμεῖον τοῦτο διὰ γενναιοτάτου κληροδοτήματος 1.155.000 δραχ. Οὕτω δὲ τὸ ταμεῖον τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη διὰ τῆς φωτεινῆς πρωτοβουλίας τοῦ Μιχαὴλ Κατσαρᾶ καὶ ἔδωκεν ἤδη καλοὺς καρπούς, ἐδραιοῦται καὶ ἐνισχύεται διὰ τῆς μετὰ τὸν θάνατον ἐκεῖνου ἐκδηλωθείσης τελευταίας αὐτοῦ θελήσεως. Ἡ πράξις αὕτη ἀποτελεῖ συμβολικὸν ἐπισφράγισμα τῆς ὅλης αὐτοῦ γνησίως ἐπιστημονικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς προσωπικότητος, τῆς ὁποίας μετ' εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης ἀναμιμνήσκειται σήμερον ἡ Ἀκαδημία.

Ἐκ τῶν ἀντεπιστελλόντων αὐτῆς μελῶν ἀπώλεσεν ἡ Ἀκαδημία τὸν ἐπιφανῆ Γάλλον νομικὸν καὶ καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων Paul Collinet. Εἰς τὸν διαπρεπῆ ἄνδρα ὀφείλει ἡ ἐπιστήμη τοῦ δικαίου σημαντικὰς συμβολάς, αἱ ὁποῖαι διεφώτισαν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰουστινιανείου νομοθεσίας καὶ κατήλυθον τὴν ἔρευναν εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἀνατολικῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς νομοθεσίας τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος καὶ ἀφῆρεσαν τὴν ἀχλὺν τῆς προκαταλήψεως ὅτι οἱ νομικοὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ περιορίσθησαν ἀπλῶς εἰς κωδικοποίησιν παθητικὴν τῶν Ρωμαϊκῶν νομικῶν διατάξεων. Δι' ἰδιαιτέρας συγγραφῆς ἐξήτασε λεπτομερῶς ὁ Collinet τὴν ἱστορίαν τῆς σημαντικῆς σχολῆς τοῦ δικαίου ἐν Βηρυττῷ καὶ κατέδειξε τὴν ἐπὶ Ἑλληνιστικῶν βάσεων στηριζομένην νομικὴν αὐτῆς διδασκαλίαν, τὴν ὁποίαν καὶ δι' ἄλλων μελετῶν πολλαχῶς διηκρίνησε.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου, καταλαβοῦσα διὰ τῆς διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης σημαντικωτάτην θέσιν ἐν τῇ καθόλου ἱστορίᾳ τοῦ δικαίου, εἶναι εὐνόητον ὅτι ἐλκύει ἐν Ἑλλάδι ἀμέριστον προσοχήν, μετέχουσαν τῆς συναισθήσεως ἐθνικοῦ καθήκοντος καὶ προκαλεῖ ἀξιόλογον Ἑλληνικὴν ἐπιστημονικὴν συμβολήν, ἣ δὲ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία ἔχει διπλὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως τιμᾷ καὶ γεραίρῃ τὴν μνήμην τῶν ἐργατῶν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Παῦλος Collinet ὑπῆρξε κορυφαῖος.

Ἀναπληροῦσα τὰ κενὰ τοῦ θανάτου καὶ νέας ὀρίζουσα θέσεις ἡ Ἀκαδημία ἐπύκνωσε τὰς τάξεις αὐτῆς διὰ τῆς ἐκλογῆς τακτικῶν, προσέδρων καὶ ἀντεπιστελλόντων μελῶν.

Τακτικὰ μέλη ἐξελέγησαν ὁ Μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριος Χρῦσανθος, εἰς τὴν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου κενωθεῖσαν ἔδραν τῆς θεολογίας ἐν τῇ τάξει τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ὁ ὑποναύαρχος κ. Στυλιανὸς Ἐμμ. Λυκούδης, μέχρι τοῦδε πρόσεδρον μέλος, εἰς τὴν ἰδρυθεῖσαν ἔδραν τῶν ναυτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ τάξει τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.

Πρόσεδρα μέλη ἐν τῇ τάξει τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ἐξελέγησαν ὁ κ. Γεωργίος Γεωργαλᾶς, τῶν φυσικοῖστορικῶν ἐπιστημῶν, καὶ ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ἰσαακίδης, τῶν ἐφηρμοσμένων θετικῶν ἐπιστημῶν.

Ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐξ Ἑλλήνων ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Γεώργιος Στεφανόπουλος, διευθυντῆς ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Παστέρ τῶν Παρισίων, Παῦλος Πετροῖδης, ἰατρὸς χειρουργὸς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Σταῦρος Τσουρουκτσόγλου μικροβιολόγος καὶ ὕγιεινολόγος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βέρνης.

Εἰσδεχομένη εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς κατὰ τὰς διαβαθμίσεις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς ἡ Ἀκαδημία ἄνδρας διαπρέποντας ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ πνεύματος καὶ τὴν εἰς τούτους ἀπονεμομένην τιμὴν καὶ δικαίωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν ὡς ἐπιβαλλομένην ὑποχρέωσιν θεωροῦσα, αἰσθάνεται ταύτην καὶ ὡς τιμὴν πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῆς ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔξαιρέτως ἐνισχύεται διὰ τῶν νέων συναγωνιστῶν.

Τῆς πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας στοργῆς τῆς κοινῆς γνώμης ἔκδηλα τεκμήρια εἶναι αἱ καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1939 γερόμεναι πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν κληροδοσίαι καὶ δωρεαί.

1. Ἐκτὸς τῆς μνημονευθείσης ἤδη κληροδοσίας τοῦ ἀειμνήστου Μιχαὴλ Κατσαρᾶ ἐκ χιλίων πεντακοσίων ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου ἀνταλλαξίμων, ἵνα διὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἐνισχύεται ἐτησίως τὸ ταμεῖον ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν κατὰ τὸν ἐν τῇ διαθήκῃ διαγραφόμενον τρόπον.

2. Οἱ ἀδελφοὶ Παπαστρατοῦ, συνεχίζοντες τὴν παγκοίνως γνωστὴν ἐθνικὴν αὐτῶν δρασίαν, συνέστησαν ἑτησίαν δωρεὰν ἐκ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων πρὸς ἴδρυσιν ἐπάθλων ἀπονεμομένων εἰς ἐπιστημονικὰς ἱστορικὰς πραγματείας περὶ προσώπων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1821, ἐκτυπωθησομένης δαπάνῃ τῶν ἀθλοθετῶν.

3. Ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ὀργάνωσις ΑΧΕΠΑ ἀπέστειλε καὶ πάλιν δέκα χιλιάδας δραχμῶν πρὸς ἴδρυσιν δύο βραβείων κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀκαδημίας.

4. Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα προσήνεγκε καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν διὰ βραβεῖα.

5. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

6. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὡσαύτως τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὰ βραβεῖα τοῦ 1939.

7. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὁμοίως πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὰ ἐπώνυμα αὐτῆς βραβεῖα τοῦ 1939.

8. Ἡ Ἑταιρεία Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων πενήκοντα χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὰ ἕξ ὀνόματος αὐτῆς τεθέντα βραβεῖα τοῦ 1939.

9. Τὸ ἐν Τήνῳ Πανελλήνιον Ἴερον Ἴδρυμα τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀπέστειλε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν δέκα χιλιάδας δραχμῶν ὡς ἑτησίαν εισφορὰν διὰ τὴν βράβευσιν θεολογικοῦ ἔργου συμφώνως πρὸς τὸν Ἀν. Νόμον 1099 τοῦ 1938.

10. Ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων ὁμοίως δέκα χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὸ ἔπαθλον Δημ. Βικέλα τοῦ ἔτους 1939.

11. Ὁ ἀείμνηστος Ἀλφρέδος Τσακίρης κατέλιπε διὰ διαθήκης εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν πρὸς βράβευσιν ἔργου σχετικοῦ πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ Βυζαντίου καὶ κατὰ προτίμησιν τῶν χρόνων τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Συμπληροῦσα τὰς ἀθλοθεσίας ταύτας, ἀπαύγασμα τῆς φιλοπάτριδος γενναιοδωρίας ἀποθανόντων καὶ ζώντων Ἑλλήνων, διὰ τοὺς ὁποίους δικαιούμεθα νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι, ἡ Ἀκαδημία διέθεσεν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῆς περιουσίας ἑβδομήκοντα δύο χιλιάδας δραχμῶν διὰ τὴν ἀπονομὴν βραβείων κατὰ τὸ 1939, προεκήρυξε δὲ βραβεῖα διὰ τὸ 1940 ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα χιλιάδων εἰς ἔργα περὶ γεωγραφικὰ, γεωγραφικὰ, λαογραφικὰ ὡς καὶ δι' ἐπιστημονικὴν μελέτην περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Κωνσταντίνου Παπαρηγοπούλου.

Παρά τὰς δωρεὰς ταύτας πρὸς ἀθλοθεσίαν, ἀξία ἰδιαίτερας ἐξάρσεως εἶναι ἡ σημαντικωτάτη δωρεὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Πρωτεύουσας πρὸς δημοσίευσιν δύο τόμων Ἑλληνικῶν δημοτικῶν ἁσμάτων εἰς ἕμμετρον Γερμανικὴν μετάφρασιν, φιλοτεχνηθεῖσαν ὑπὸ τῆς εὐφημότατα γνωστῆς κυρίας Hedwig Lüdecke. Ἡ φωτεινὴ καὶ γενναιοδωρὸς σκέψις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Διοικητοῦ τῆς Πρωτεύουσας θέλει συντελέσει εἰς τὴν πραγμάτων ἔργου, τὸ ὁποῖον θέλει μεταδώσει εἰς τὴν ξένην τὸν λαϊκὸν ψυχικὸν θησαυρὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ θέλει ἀσφαλῶς συντελέσει εἰς τὴν ὑπὸ εὐρύτερου κύκλου ἐκτίμησιν καὶ μελέτην τῶν ὠραιοτάτων προϊόντων τῆς λαϊκῆς μουσικῆς. Ἡ Ἀκαδημία καὶ χαίρει καὶ εὐχαριστεῖ εἰλικρινῶς διὰ τὴν δωρεάν, τῆς ὁποίας ἡ ἔθνικὴ σημασία οὐδένα δύναται νὰ διαφύγη καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ὑπουργὸς Διοικητῆς τῆς Πρωτεύουσας δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανος.

Δωρεαὶ βιβλίων καὶ χειρογράφων.

1. Ἀλλὰ καὶ δωρεὰς βιβλίων καὶ χειρογράφων ἐδέχθη ἡ Ἀκαδημία, τὴν δὲ σειρὰν ταύτην ἀνοίγει συλλογὴ πολυτίμων βιβλίων προερχομένων ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Ὁθωνος, τὰ ὁποῖα ἠϋδόκησε νὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἡ Α. Μ. ὁ σεπτὸς ἡμῶν Βασιλεὺς, παρέχων οὕτω νέον τεκμήριον τῆς Ὑψηλῆς Αὐτοῦ στοργῆς πρὸς τὸ καθίδρυμα τοῦτο.

Ἡ συλλογὴ αὕτη, τεθεῖσα εἰς ἰδίαν θήκην, κοσμεῖ τὸ γραφεῖον τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἔνδειξιν τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης τοῦ Σώματος πρὸς τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, στήριγμα καὶ κέντρον τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἀκαδημίας.

2. Ὡσαύτως ἐδωρήθησαν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντῆ ὁμογενοῦς ἱατροῦ κ. Ἐκτορος Σαραφίδου δύο χειρόγραφα τεύχη, ἐν μὲν τοῦ 1730, περιέχον Καλενδάριον τὰ νῦν πρῶτον εἰς ἀπλὴν τῶν Βλάχων γλῶσσαν τύπῳ δοθέν... δεικνύον αὐτὸ ἀπὸ ,αψλ'οῦ ἔτους μέχρι χρόνων ἑκατόν, ἄλλο δὲ τοῦ 1798 ἐπιγραφόμενον «Ὁρμος σωτήριος» βιβλίον ψυχωφελὲς τοῦ αὐθέντου καὶ φιλογενοῦς ἄρχοντος Ποστελνίκου Κυρίου Βασιλείου κλπ.

3. Ὑπὸ τῶν κ. κ. Κωνσταντίνου καὶ Ἀλεξίου Πάλλη ἐδωρήθη χειρόγραφον Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης (Α - Β) συνταχθὲν καὶ ἰδίᾳ χειρὶ γραφὲν ὑπὸ τοῦ πολλοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἕξ Οἰκονόμων, προπάππου τῶν δωρητῶν.

4. Ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κωνσταντίνου Ράλλη ἐδωρήθησαν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ τόμοι καὶ τεύχη βιβλίων καὶ περιοδικῶν.

5. Ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀμάντου ἐδωρήθησαν ἑκατὸν καὶ εἴς τόμοι καὶ τεύχη, τῶν ὁποίων τινὰ σπάνια καὶ δυσεύρετα.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς δωρητὰς τούτους ἀπευθύνομεν καὶ σήμερον θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐμενῆ αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν διάθεσιν.

Ἐντὸς τοιαύτης ἀτμοσφαιράς στοργῆς καὶ ἐνθαρρύνσεως διεξήγαγεν ἡ Ἀκαδημία καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1939 τὸ τε ἐπιστημονικὸν καὶ τὸ ἄλλο αὐτῆς ἔργον τὸ ἀπορρέον ἐκ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς.

Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἐγένοντο ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἐξήκοντα καὶ μία, προερχόμεναι ἐκ τακτικῶν καὶ προσέδρων μελῶν, ἐκ ξένων ἐταίρων καὶ ἐκ μὴ μελῶν, ἐδημοσιεύθησαν δὲ αἱ πλεῖσται τούτων ἐν τοῖς Πρακτικοῖς καὶ ἐν ταῖς Πραγματεῖαις.

Τῶν Πρακτικῶν συμπληροῦται κατ' αὐτὰς ὀγκώδης ὁ τόμος τοῦ 1939. Ἐκυκλοφόρησε δὲ ἤδη ὁ τόμος τοῦ 1938.

Τῶν Πραγματειῶν ἐξεδόθησαν:

α) Ὁ ἕνατος τόμος περιέχων τοῦ κ. Κωνστ. Δ. Μερτζίου ἐργασίαν περὶ τοῦ Θωμᾶ Φλαγγίνη καὶ τοῦ μικροῦ Ἑλληνομνήμονος, ἀπόρροιαν ἐρευνῶν τοῦ συγγραφέως ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Βενετίας.

β) Ὁ δέκατος τόμος περιέχων ἔκδοσιν καὶ ἐρμηνεῖαν τῶν παπύρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Πετροπούλου.

γ) Ὁ ἐνδέκατος τόμος περιέχων τὴν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας βραβευθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῶν κκ. Δημ. Γκίνη καὶ Βαλερίου Μέξα συνταχθεῖσαν «Ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν ἀπὸ τοῦ 1800 μέχρι τοῦ 1863».

Συμπληρούμενος δὲ θέλει ἐκδοθῆ προσεχῶς καὶ ὁ ὄγδοος τόμος τῶν Πραγματειῶν περιέχων τοῦ κ. Καρόλου Renz ἐρεύνας περὶ τῆς τεκτονικῆς τῶν Ἑλληνικῶν ὄροσειρῶν. Ὡσαύτως ἐξεδόθη κατὰ τὸ ἔτος 1939 ὁ δεῦτερος τόμος τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης περιέχων συνέχειαν τοῦ στοιχείου Α ἐκ σελίδων 647. Ἦρχισε δὲ ἤδη ἐκτυπούμενος ὁ τρίτος τόμος.

Ἐπεκτείνουσα τὸ δημοσιευτικὸν αὐτῆς ἔργον ἡ Ἀκαδημία ἴδρυσεν τρεῖς χωριστὰς ἐπετηρίδας ἀφιερωμένας εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τῶν προσηρημένων Ἀρχείων Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, Λαογραφικοῦ καὶ Μεσαιωνικοῦ. Αἱ ἐπετηρίδες αὗται, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτύπωσις ἔχει ἤδη ἀρχίσει, θὰ κυκλοφορήσωσιν ἐντὸς τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ 1940, ἀποτελοῦσι δὲ τεκμήριον τῆς ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἐπιστημόνων συντελουμένης ἐν τοῖς ἀρχείοις ἐρευνητικῆς ἐργασίας.

Ὡς παράρτημα τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ἐκτυποῦται διεξοδικὴ ἐπιστημονικὴ γραμματικὴ τῆς Ποντικῆς διαλέκτου, ἔργον τοῦ ἀειμνήστου διευθυντοῦ τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου Δημοσθένους Οἰκονομίδου.

Ἐν τῇ «Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ» ἐκτυποῦται ὁ τέταρτος τόμος περιλαμβανων τοὺς «Χαρακτῆρας» τοῦ Θεοφράστου κατ' ἔκδοσιν καὶ ἐρμηνεῖαν τοῦ κ. Ἐμμανουήλ Δαυίδ.

Τὸ ἐν τοῖς προσηρητέμοις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀρχείοις ἐκτελούμενον ἐπιστημονικὸν ἔργον διεξήχθη κατὰ τὸ 1939 ὡς ἐξῆς:

Α. Τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης συνετέλεσεν, ὡς εἶπον ἤδη, τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Λεξικοῦ, ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, περιέχοντος τοῦ Α τὸ τμήμα ΑΝ μέχρι ΑΠ. Ἔχει δὲ ἤδη προχωρήσει μέχρι τοῦ 12^{ου} τυπογραφικοῦ φύλλου ἢ ἐκτύποις τοῦ τρίτου τόμου.

Τὴν ἐργασίαν δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι μόνον ὅσοι ἔχουσι ποιὰν τινα γνῶσιν τῶν κόπων οἱ ὅποιοι ἀπαιτοῦνται πρὸς συγκέντρωσιν τῆς ὕλης, σύνταξιν καὶ ἐκτύπωσιν αὐτῆς, ὥστε τὸ ἔργον νὰ ἀποβῇ ὠφέλιμον εἰς τὴν διεθνῆ ἔρευναν. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ εὐμενεῖς κρίσεις, αἱ ὅποια διευτυπώθησαν περὶ τοῦ πρώτου τόμου, θὰ ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τὸν δεύτερον. Τοῦτο δὲ θὰ εἶναι ἡ σημαντικώτερα ἀμοιβὴ τῶν κόπων τοῦ προσωπικοῦ, ἵνα τοῦτο ἀντλήσῃ νέας δυνάμεις πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου. Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας ἐξέφρασεν ἤδη τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς πρὸς τε τὸν διευθυντὴν κ. Ἀνθιμον Παπαδόπουλον καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τοῦ Λεξικοῦ διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον.

Παρὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκτυπώσεως τὸ προσωπικὸν ἠσχολήθη εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἀποδελτιώσεως τριάκοντα πέντε περίπου τόμων ἐντύπων καὶ ὀκτὼ τόμων χειρογράφων καὶ εἰς τὴν κατανομὴν εἰς λήμματα.

Ὅμοίως ἐπροχώρησεν ἱκανὸν ἢ ἀνασύνταξις τοῦ δευτέρου ἀρχείου.

Ἡ εἰδικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Γραφείου ἐπλουτίσθη διὰ χειρογράφων καὶ δι' ἐντύπων προερχομένων ἐκ δωρεᾶς καὶ ἀγορᾶς.

Β. Τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἠσχολήθη περὶ τὴν συλλογὴν νέας λαογραφικῆς ὕλης καὶ περὶ τὴν ἀποδελτιώσιν καὶ ταξινομήσιν ταύτης.

Ἡ συλλογὴ νέας λαογραφικῆς ὕλης περιεστράφη:

α) Εἰς τὴν ἔρευναν τῆς λαογραφίας τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καταγομένων Ἑλλήνων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὰ περὶχωρα τῶν Ἀθηνῶν, συνελέγησαν δὲ καὶ κατεγράφησαν εἰς ὀκτακοσίας σελίδας λαογραφικὰ θέματα ἐκ Κυδωνιῶν καὶ Σπάρτης.

β) Δι' ἀποστολῶν ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν συνελέγη λαογραφικὴ ὕλη ἐν Κύμῃ τῆς Εὐβοίας, ἐν Κρήτῃ, ἐν Νοτίῳ Μεσσηνίᾳ, ἐν τοῖς Κουτσοβλαχικοῖς χωρίοις τῆς Πίνδου, ἢ ὅλη δὲ συγκομισθεῖσα ὕλη περιλαμβάνεται εἰς 2500 περίπου σελίδας.

γ) Ἡ κατ' ἀκολουθίαν ἐγκυκλίου τῆς Ἀκαδημίας πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκπαιδεύσεως προκληθεῖσα συλλογὴ μύθων καὶ παραμυθίων συνεκέντρωσε 507 μύθους, 252 παραμύθια, 29 εὐτραπέλους διηγήσεις, 37 ἄσματα, 26 παραδόσεις καὶ 37 αἰνίγματα.

δ) Ἄλλος τρόπος λαογραφικῆς συγκομιδῆς ἐφηρμόσθη διὰ τῆς προκηρύξεως βραβείων ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, οὕτω δὲ παρὰ τὰ βραβευθέντα ἔργα ἠδυνήθη

ἡ Ἀκαδημία νὰ ἀποκτήσῃ δι' ἀγορᾶς ἀξιολόγους ἐργασίας, ὑποβληθείσας εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸ δὲ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἐπλουτίσθη δι' ὕλης καταγεγραμμένης εἰς 3725 σελίδας.

ε) Ὡσαύτως ἐπλουτίσθη τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον διὰ τῆς ἀγορᾶς δύο μεγάλων χειρογράφων συλλογῶν: 1) τοῦ σχολάρχου Ἀμοργοῦ Ἐμμαν. Ἰωαννίδου περιεχούσης ἑξακισχιλίας παροιμίας καὶ 2) τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀδαμ. Ἀδαμαντίου, συλλογῆς πολυτίμου περιεχούσης παραμύθια, ἄσματα, αἰνίγματα, παροιμίας καὶ πλουσιώτατον ναυτικὸν ὀνοματολόγιον μετὰ σχεδίων πλοίων, γενομένης δὲ ἐν Τήνῳ κατὰ τὰ ἔτη 1895 καὶ 1896.

ς) Ἐκ δωρεῶν ἀπέκτησε τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἔνδεκα χειρόγραφα ἐκ 520 σελίδων καὶ

ζ) παρὰ τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ δύο.

Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθιστᾷ, προφανῶς, γόνιμον καὶ ἐπιστημονικῶς ἐκμεταλλεύσιμον τὴν θησαυρίζομένην ὕλην εἶναι ἡ ἀποδελτίωσις καὶ ταξινόμησις αὐτῆς. Ἡ ἐργασία αὕτη γενομένη δι' ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ περιέλαβε δέκα τέσσαρα ἐν ὄλῳ χειρόγραφα καὶ περὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἐντύπους τόμους.

Ὡσαύτως ἐγένετο ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία ἀξιόλογος ἀναφερομένη εἰς τὰ τραγούδια τοῦ Χάρου, εἰς παροιμίας, εἰς τὴν ὕλην περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τῶν μετ' αὐτήν, περὶ τῆς βαπτίσεως, περὶ τοῦ γάμου κλπ.

Παρὰ ταῦτα ἐγένετο ἔλεγχος τῆς μεταφραστικῆς ἐργασίας τῆς κυρίας Hedwig Lüdecke.

Προκειμένου περὶ τῆς Ἑθνικῆς Μουσικῆς Συλλογῆς, ἡ ὁποία εἶναι διὰ νόμου συνδεδεμένη μετὰ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου καὶ ἀφορᾷ εἰς τὴν διάσωσιν σπουδαιωτάτων μουσικῶν κειμηλίων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, σημαντικὴν προαγωγὴν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀποτελεῖ ἡ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας πρόσκησις τελείου φωνοληπτικοῦ μηχανήματος ἀντὶ ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Μουσικὴ Συλλογὴ θὰ δυνηθῇ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους νὰ ἐγκαινίσῃ τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς ἔργον.

Εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ Ἀρχείου θέλει συντελέσει ἀναμφιβόλως καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἰδρυθεῖσα, ὡς ἐλέχθη, ἐπιστημονικὴ ἐπετηρίς, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος τόμος ὡς καὶ ὁ τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Γραφείου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ θέλουσιν ἐκδοθῆναι προσεχῶς.

Ἡ καὶ ἐν τῷ Λαογραφικῷ Ἀρχεῖῳ μετὰ ζήλου καὶ ἐπιστήμης συντελουμένη ἐργασία ἔτυχε τῆς ἀμερίστου ἀναγνωρίσεως τῆς Ἀκαδημίας, ἡ δὲ Σύγκλητος ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς καὶ πρὸς τὸν διευθυντὴν κ. Μέγαν καὶ πρὸς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρχείου.

Γ. Τὸ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἰδρυθὲν Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον εἶχεν ἐπιβραδυνθῆ ἕνεκα τῶν μακρῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν τῶν συντακτῶν αὐτοῦ, μεταβάντων εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν εἰδικῶν αὐτῶν σπουδῶν, ἐπανέλαβε τὴν κανονικὴν αὐτοῦ πορείαν κατὰ τὸ ἔτος 1939, ὅτε τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρχείου συνεκεντρώθη καὶ πάλιν εἰς Ἀθήνας.

Σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἀρχείου τούτου ἦτο ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐκδόσεως Λεξικοῦ τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τε γλωσσικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀπόψεως, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τούτου ἐν τῷ συνόλῳ δὲν δύναται νὰ συντελεσθῆ ἀμέσως, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως ἡ ἐργασία προβῆ τμηματικῶς διὰ τῆς ἐπεξεργασίας μικροτέρων αὐτοτελῶν τμημάτων. Οὕτω δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῆς ὕλης τῆς ἀναφερομένης εἰς τὰ κύρια ὀνόματα καὶ εἰς τὰς τοπωνυμίας, θέματα δηλαδὴ ἔχοντα μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν γλωσσικὴν καὶ ἱστορικὴν μελέτην τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπεκτεινομένου καὶ εἰς τὴν περιόδον τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον εἰργάσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1939, προέβη δὲ εἰς τὴν ἀποδελτίωσιν καὶ ἐπιστημονικὴν κατάταξιν ὕλης ἐκ κειμένων πεζῶν καὶ ἐμμέτρων τῆς Τουρκοκρατίας, ἑβδομήκοντα πέντε τὸν ἀριθμὸν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην οἱ συντάκται τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου θέλουσιν ἐπεξεργασθῆ ἐπιστημονικῶς θέματα ἀναγόμενα εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ Ἀρχείου, ἤρχισαν δὲ ταῦτα ἐκτυπούμενα ἐν τῇ εἰδικῇ τοῦ Ἀρχείου ἐπετηρίδι, τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος τόμος θὰ ἐκδοθῆ ἀρχομένου τοῦ προσεχοῦς ἔτους καὶ θὰ παράσχη, ὡς ἐλπίζομεν, καὶ τοῦ Ἀρχείου τούτου δείγματα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας καὶ ἐρευνητικῆς προσόδου, ἄξια τῶν προσδοκιῶν, τὰς ὁποίας στηρίζει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ ταῦτα φυτώρια.

Δ. Τὸ δεύτερον ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἰδρυμένον καὶ συντηρούμενον Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου προέβη κατὰ τὸ ἔτος 1939 εἰς ἀποδελτίωσιν δέκα τριῶν συγγραφέων ἐκ τοῦ 91^{ου} καὶ 98^{ου} τόμου τῆς Πατρολογίας τοῦ Migne, ὅσοι συνδέονται πρὸς τὴν Ἰσαυρικὴν περιόδον, τῆς ὁποίας τὴν μελέτην καὶ ἔκδοσιν προπαρασκευάζει τὸ Ἀρχεῖον.

Παρὰ ταῦτα τὸ ἐκ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς γραφέως ἀποτελούμενον προσωπικὸν ἠσχολήθη εἰς τὴν ἀναχώνευσιν τοῦ ἀλφαβητικῶς διατεταγμένου νομικοῦ ὕλικου κατὰ τὸ σχέδιον τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀρχείου, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ προσεχὴς ἔναρξις τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ πρώτου τόμου.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ἐν τοῖς ἐπιστημονικοῖς Ἀρχείοις τῆς Ἀκαδημίας συντελουμένην σπουδαίαν ἐργασίαν.

Συνέδρια καὶ ἑορταί.

Εἰς πλεῖστα διεθνῆ ἐπιστημονικὰ συνέδρια προσκληθεῖσα ἡ Ἀκαδημία καὶ ὄρισασα ἀντιπροσώπους ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀποστολὰς ταύτας ἕνεκα συναλλαγματικῶν κωλυμάτων. Ἠδυνήθη ὅμως νὰ μετάρσῃ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν ἐν Σόφια τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος τῆς Ἀχρίδος διὰ τοῦ κ. Ἀντωνίου Κεραμοπούλου,¹ ἄλλης δὲ ἐν Βυτίνῃ τῇ 1^η Ὀκτωβρίου 1939 ἐπὶ τοῖς ἀποκαλυπτηρίοις τῆς προτομῆς τοῦ Ἱστορικοῦ τοῦ Ἑθνους Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως².

¹ Πρὸς τὸ ἑορτάζον Πανεπιστήμιον ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἕξις ἔμμετρον συγχαρητήριον, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνίου Κεραμοπούλου:

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
 ΤΩΙ ΕΝ ΣΟΦΙΑΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ
 ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΝ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΙ
 ΤΗΙ 21 ΜΑΪΟΥ 1939

 ΗΝ ΠΟΤΕ ΝΥΞ ΔΝΟΦΕΡΗ ΕΝ ΑΓΡΟΙΣ ΙΕΡΟΙΣ ΜΥΣΙΚΟΙΣΙΝ,
 ΗΜΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΗΣ ΑΓΓΛΑΟΝ ΗΚΕ ΦΑΟΣ
 ΒΟΥΛΓΑΡΙΗΣ ΕΠΙ ΓΗΝ ΑΙΜΟΙΟ Τ' ΑΝ ΟΥΡΕΑ ΠΑΤΡΟΣ.
 ΟΡΤΟ ΔΕ ΚΗΡ ΚΡΑΤΕΡΟΝ ΑΚΑΜΑΤΩΝ ΜΕΡΟΠΩΝ
 ΤΕΥΞΑΙ ΕΥΝ ΤΕ ΜΕΓΑΝ ΤΕ ΔΟΜΟΝ ΜΟΥΣΑΙΣ ΡΟΔΕΑΙΣΙ,
 ΟΣ ΔΕΚΑΔΩΝ ΠΕΝΤΕ ΝΥΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΑΓΕΙ.
 ΠΡΟΦΡΟΝΙ Δ' ΙΚΟΜΕΝΟΙ ΘΥΜΩ, ΑΠΑΝΕΥΘΕΝ ΕΤΑΙΡΟΙ
 ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΠΡΟΚΟΠΗΝ ΕΡΓ' ΕΠΙ ΜΟΥΣΟΦΙΛΗ.
 ΜΑΪΟΣ 1939

² Ἡ ἐπὶ τῇ καταθέσει τῶν στεφάνων τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν προσφώνησις τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἀκαδημίας καὶ Κοσμητοροῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Γ. Π. Οἰκονόμου ἦτο ἡ ἕξις:

«Ἡ Ἀκαδημία καὶ ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν προσέρχονται εὐλαβεῖς πρὸ τῆς λιθίνης μορφῆς τοῦ Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου, τὴν ὁποίαν ὑπερήφανος ἀνίδρυσεν ἡ πατρίς του, καὶ μετὰ θαυμασμοῦ καταθέτουσι τὸν δάφνινον στέφανον ὡς σύμβολον τῆς ἐπιστημονικῆς του πεντάθλου νίκης καὶ τῆς βαθείας πάντοτε ἀναγνωρίσεως καὶ εὐγνωμοσύνης ὀλοκλήρου τοῦ Ἑθνους.

Ἡ Ἀκαδημία τῶν Ἀθηνῶν ὡς ἔθνικὸν καθίδρυμα ἀποβλέπει μετὰ στοργῆς καὶ σεβασμοῦ ἐξαιρέτου πρὸς τοὺς πνευματικοὺς τοῦ Ἑθνους ἡγέτας πάσης περιόδου καὶ τιμῶσα αὐτοὺς κατ' ἀξίαν προβάλλει τὸν πολῦτιμον τοῦτον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν θησαυρὸν πρὸς ἐπίρρωσιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἔθνους εἰς ἐπιπεδα ἀντάξια τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἱστορίας. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ πρώτου Πανεπιστημίου τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὑπερήφανος, διότι περιέλαβεν ἐπὶ

᾿Ωσαύτως μετέσχεν ἡ ᾿Ακαδημία τοῦ ἐράνου πρὸς στερέωσιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς ᾿Αναστάσεως ἐν Ἱεροσολύμοις διὰ δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

μακρὸν εἰς τοὺς κόλπους τῆς τὸν μέγαν Βυτιναῖον καὶ ὑπῆρξεν ἡ ἐπίζηλος παλαίστρα τῆς μεγάλης του δόξης.

Πολλοὶ μεγάλοι ἐκόσμησαν τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τῶν ᾿Αθηνῶν καὶ ἐσφουρηλάτησαν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ἑκατονταετίαν σημαντικώτατον μέρος τοῦ πνευματικοῦ οἰκοδομήματος τοῦ ᾿Εθνους, ἀλλ' ὀλίγοι ἠτύχησαν νὰ ἀσκήσουν τὴν βαθεῖαν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ὁ Κωνσταντῖνος Παπαρηγόπουλος εἰς ὀλόκληρον τὴν χώραν καὶ πέρα τῶν στενῶν τότε ὁρίων ταύτης καὶ εἰς ὁμοφύλους καὶ εἰς ἑτεροφύλους.

Τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν τετράγωνον αὐτοῦ διάνοιαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὄλην αὐτοῦ θαυμαστὴν προσωπικότητα, τὴν ὁποίαν εἶχε συγκροτήσει ἡ φύσις διὰ λεπτότητος τρόπων, σεμνότητος ἐκφράσεως καὶ εὐγενείας ψυχῆς.

᾿Ο νοῦς τοῦ Παπαρηγόπουλου ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν ἰσόρροπος καὶ θετικὸς, ἀπληλαγμένους παντὸς κενολόγου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀργοσχόλου ρητορείας, βαθύτατα ἐθνικόφρων καὶ ἀκλονήτως πιστεύων εἰς τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἀδιάσπαστον συνέχειαν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς ἐνιαίας ἐθνότητος, ἡ ὁποία παρὰ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς κλυδωνισμοὺς καὶ τὰς πτώσεις, ἐξωογονήθη καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ ἐξακολουθεῖ ἐν συνεχείᾳ προόδῳ τὴν ἱστορικὴν αὐτῆς δρᾶσιν.

Εἰς τὴν μεγαλεπήβολον ταύτην ἱστορικὴν σύλληψιν, τὴν ὁποίαν ὁ Παπαρηγόπουλος ἐξέφρασε πολὺ πρὶν ἢ ἐκτελέσῃ αὐτήν, ὀφείλεται ἡ κατόπιν ἐπελθούσα θαυμαστὴ πεντάτομος Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ᾿Εθνους (1865-1874), τὸ αἰώνιον τοῦτο μνημεῖον τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἱστορικῆς σκέψεως.

Εἰς τὴν ιδεάν τοῦ Παπαρηγόπουλου περὶ τῆς ἀδιασπᾶστου συνεχείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπότοκον τῆς βαθείας αὐτοῦ ἱστορικῆς ἐπιγνώσεως, ὀφείλεται ἡ νικηφόρος ἀπόσπασις τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς συνεχείας καὶ ἡ ἐδραία αὐτῆς ἐνθρόνισις ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Ἐντὸς δὲ τίνος περιβάλλοντος ἐκινουῖντο τότε ἐν τῷ εὐρυτέρῳ ἐπιστημονικῷ κόσμῳ αἱ περὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Βυζαντινῶν ἀντιλήψεις δεικνύει τὸ γεγονός ὅτι ὅτε ᾿Αλφρέδος Rambaud, κορυφαῖος ἱστορικὸς τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, ἐδημοσίευσεν τῷ 1870 τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἑλληνικὴ αὐτοκρατορία κατὰ τὸν 10^{ον} αἰῶνα» (L'empire grec au X siècle) τὸ πρᾶγμα ἐθεωρήθη «νεωτερισμὸς καὶ σχεδὸν τόλμημα», ὅτι εὐρέθη ἐπιφανὴς ἱστορικὸς, ἵνα ἀσχοληθῇ περὶ τὸ καταφρονούμενον καὶ ὡς ἀνατολικὸν Ρωμαϊκὸν κράτος θεωρούμενον Βυζάντιον, παρὰ τὴν πολὺν πρότερον προηγηθεῖσαν διὰ τοῦ Du Cange ἀναλαμπὴν τοῦ 17^{ου} αἰῶνος, ὅτε ἠξιώθη προσοχῆς τινος ἐν Γαλλίᾳ τὸ «ἀνατολικὸν Ρωμαϊκὸν» Βυζάντιον.

᾿Ανάλογος ἦτο ἡ θέσις τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ ἐπιστημονικῇ ἀντιλήψει καὶ ἄλλων χωρῶν.

Ἦκουσε δὲ καὶ παρ' Ἑλλήνων ἀντιρρήσεις ὁ Παπαρηγόπουλος διὰ τὴν ἄτοπον, ὡς ἔλεγον, ἔξαρσιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης περιόδου τοῦ ᾿Εθνους, ἀλλ' ἀπεστόμωσε ταύτας μετ' ὀλυμπίας ἡρεμίας καὶ ἀσφαλείας, ἡ ὁποία διεπίστου τὴν βαθεῖαν γνώσιν τοῦ θέματος καὶ σαφῆ ἐπίγνωσιν τοῦ ἐγχειρήματος.

Ὅμοίως κατέθηκεν ἡ Ἀκαδημία δύο χιλιάδας δραχμῶν ὡς εἰσφορὰν διὰ τὴν ἀνίδρυσιν ἐν Καλάμαις τῆς Προτομῆς τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας καὶ τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου ἀειμνήστου Νικολάου Πολίτου.

Ἐκ τοῦ Ταμείου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν διετέθησαν ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδες δραχμῶν πρὸς διεξαγωγὴν διαφόρων ἐρευνῶν εἴτε ὑπὸ μελῶν τῆς Ἀκαδημίας εἴτε ὑπὸ μὴ μελῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν ἀκαδημαϊκῶν.

Ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ἰωάννου Βόζου ἀπεστάλη εἰς Γαλλίαν ὡς ὑπότροφος πρὸς σπουδὴν τῆς δραματικῆς τέχνης ἡ ἐν διαγωνισμῷ ἐπιτυχούσα δ^ν Δέσποινα Τζιζῆ.

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ λίκνου τῶν Ἀκαδημιῶν, τῆς ἀρχαίας ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος, τῆς ὁποίας ἡ πρωτοβουλία ὀφείλεται εἰς τὸν γενναϊόδωρον χορηγὸν Παναγιώτην Ἀριστόφρονα καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ἰωάνναν,

Προῖόν τῆς νηφαλίου κρίσεως καὶ τῆς βαθείας πίστεως τοῦ Παπαρρηγοπούλου ἐπὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι καὶ ἡ πραγματεία αὐτοῦ περὶ τοῦ Σλαβικοῦ ἐποικισμού τῆς Πελοποννήσου, διὰ τῆς ὁποίας ἔδειξεν ὅτι τὰ ἀνιστόρητα συμπεράσματα τοῦ Fallmeyer οὐδὲν ἔχουσι στήριγμα ἐκ τῶν πραγμάτων, ὅτι δὲ τοῦναντίον οὐχὶ μόνον δὲν ἀπερροφήθη ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόντων ξένων (τῶν ὁποίων δὲν ἠρνήθη, ὅπως ἄλλοι, τὴν ἔλευσιν), ἀλλ' ἀπερρόφησε καὶ ἀφωμοίωσεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀκαταμαχίτου αὐτῆς ζωτικότητος. Κυριώτατον δὲ τούτου τεκμήριον ἡ ἀκατάβλητος Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Τίνα κολοσσιαίαν ἐπίδρασιν ἤσκησεν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς νέας Ἑλληνικῆς ἐπιστήμης ἡ ἰδέα τῆς ἐνότητος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς διὰ τῶν αἰώνων δεικνύει ἡ γένεσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν παρ' ἡμῖν σπουδῶν τῆς τε γλώσσης καὶ τῆς λαογραφίας τῶν μεταγενεστέρων ἱστορικῶν περιόδων καὶ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, διὰ τῶν ὁποίων ἔτι μᾶλλον ἐξήρθη καὶ ἠσφαλίσθη ἡ ἀδιάσπαστος συνέχεια τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αὐτῆς ἐννοίᾳ ἥτοι ὡς ἱστορίας τῆς δράσεως, τῆς διανοήσεως καὶ τοῦ βίου καθ' ὅλου καὶ πολιτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων.

Ἴδου διατὶ ἐξαιρέτως τιμᾶται καὶ γεραίρεται τὸ μέγα ἔργον τοῦ Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου ὡς περιφανοῦς διδασκάλου καὶ πνευματικοῦ ὁδηγοῦ τοῦ ἔθνους οὐχὶ μόνον ὡς πρὸς τὴν διαρρεύσαν ἱστορίαν αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ἐθνικῆς βάσεως.

Ἴδου διατὶ ἡ Ἀκαδημία μετὰ θαυμασμοῦ στεφανώνει τὴν αἰδίον αὐτοῦ μορφήν, ἡ δὲ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν στεφανοῦσα καὶ αὐτὴ τὸ μνημεῖον ἐκδηλώνει τὴν βαθεῖάν της εὐγνωμοσύνην καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἔνδοξον ἐκείνου καθηγεσίαν.

Ἴδου διατὶ εἶναι ὑπερήφανος ἡ γραφικὴ Βυτίνα καὶ γενικώτερον ἡ Γορτυνία διὰ τὸν καίπερ μακρὰν γεννηθέντα γνησιώτατον αὐτῆς γόνον.

Ἴδου διατὶ σύμπασα ἡ Ἑλλὰς διὰ πανελληνίου ἐράνου ὀφείλει νὰ ἀνεγείρῃ ἀνδριάντα τοῦ Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ ἀκατάλυτον σύμβολον τῆς αἰωνοβίου Ἑλληνικῆς ἱστορίας».

καὶ ἡ ὁποία προκαλέσασα ἤδη πολλαχῶς τὴν διεθνῆ ἐπιστημονικὴν προσοχὴν, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑποχρέωσιν τιμῆς, ἐπετέλεσε μέγα πρὸς τὰ πρόσω προπαρασκευαστικὸν βῆμα διὰ τῆς συστηματικῆς ἀπαλλοτριώσεως βασιζομένης εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον 809/1937 ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐπιστημονικῇ ἀντιλήψει ἀναμφισβήτητον τίτλον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Εἶναι φυσικὸν ὅτι τοιαύτης ἐκτάσεως ἔργα, συνδεόμενα πρὸς τὴν ἀστικὴν ἰδιοκτησίαν, προσκρούουσι πρὸς δυσχερείας. Ἡ ὑπερνίκησις ὅμως τῶν δυσχερειῶν τούτων πρὸς ἐκτέλεσιν σημαντικωτάτου καὶ διεθνοῦς σπουδαιότητος ἔργου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀπόδοσιν πάσης ἐφικτῆς δικαιοσύνης, διπλασιάζει τὴν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας εὐγνωμοσύνην.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν συνετέλεσεν ἡ Ἀκαδημία καὶ κατὰ τὸ 1939 διὰ τῆς προκλήσεως πανελληνίου ἀμίλλης ἐπὶ τῇ βάσει προκηρυσθέντων ὑπ' αὐτῆς βραβείων κατανεμομένων ἐκ τῆς εἰδικότητος αὐτῶν εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τῆς Ἀκαδημίας.

Α

Μετὰ γνώμην τῆς πρώτης τάξεως τῶν Θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας:

1. Ἀντὶ τοῦ βραβείου Ἑμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ δρχ. 8000 διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τῆς καταλληλοτέρας μεθόδου πρὸς ἀνίχνευσιν προβείου γάλακτος εἰς γάλα ἀγελάδος (ἀναβληθὲν κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1938) ἀπονέμεται: α) ἔπαινος μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως 4000 δραχμῶν εἰς τὸν κ. Γεώργιον Πανόπουλον διὰ τὴν ὑπὸ τὸ ρητὸν «ζημίαν αἰροῦ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχρόν, τὸ μὲν γὰρ ἀπαξ σε λυπήσει, τὸ δ' αἰεὶ» ἐργαστηριακὴν αὐτοῦ ἐργασίαν πρὸς συνέχισιν τῶν ἐρευνῶν του.

β) Ἐπαινος μετ' ἐνισχύσεως 4000 δραχμῶν εἰς τὸν κ. Σωκράτην Καλογερέαν διὰ τὴν ἐργαστηριακὴν αὐτοῦ ἐργασίαν καὶ πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐρευνῶν του.

2. Ἀντὶ τοῦ βραβείου Ἀλεξάνδρου Μαυρογένους ἐκ δρχ. 34000 ἀπονέμεται:

α) Ἐπαινος μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν βιομήχανον κ. Κ. Καρζῆν καὶ εἰς τὸν χημικὸν κ. Παναγ. Παπαμιχαήλ διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπινοηθεῖσαν καὶ ἐφαρμοσθεῖσαν ἐν μικρῷ κλίμακι μέθοδον ἐξανθρακώσεως ἐλαιοπυρρήνων καὶ παρασκευῆς πλινθίων, διότι διὰ ταύτης δύναται νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐθνικὴ βιομηχανία καὶ ἡ χρῆσις ἐγχαωρίων ὑλῶν.

β) Ἐπαινος μετ' ἐνισχύσεως δέκα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Δαφνομήλην ἐν Ἀγίῳ Νικολάῳ Μεραμπέλλου Κρήτης, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐφεύ-

ρεσιν διατομογράφου, χρησίμου εἰς τὴν ὁδοποιίαν μηχανήματος, τοῦ ὁποίου δὲν ἐγένετο ἀκόμη κατασκευή.

3. Ἐκ τοῦ βραβεῖου Ἐμμανουὴλ Μπενάκη ἐκ δρχ. 90000 ἀπονέμεται :

α) Βραβεῖον δρχ. 25.000 εἰς τὸν μηχανολόγον κ. Χρῆστον Τριάντην διὰ τὴν μελέτην αὐτοῦ «Συμβολὴ εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ ἐν ξηρῷ διαχωρισμοῦ ὕλικου εἰς κόκκους», πολὺν χρήσιμον εἰς τὴν βιομηχανίαν τῶν μεταλλευμάτων, τὴν γεωργίαν καὶ τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

β) Βραβεῖον δρχ. 15000 εἰς τὸν κ. Πλάτωνα Φ. Παληατσέαν διὰ τὰς ἐντομολογικὰς αὐτοῦ μελέτας, ἀναφερομένας εἰς περιγραφὴν διαφόρων ἐντόμων τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδίᾳ ἐντόμου, προσβάλλοντος τὰς βαμβακοφυτείας, διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ὁποίου ἐκθέτει τὰ ληπτέα μέτρα.

γ) Βραβεῖον δρχ. 15000 εἰς τὸν κ. Δημήτριον Ν. Ζαγανιάρην διὰ τὰς περὶ τῆς χλωρίδος τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδίᾳ περὶ τῶν ζιζανίων τῶν ἀγρῶν τῆς ἐπαρχίας Θεσσαλονίκης ἐρεύνας αὐτοῦ.

δ) Ἑπαινος μετ' ἐνισχύσεως 5000 δραχμῶν εἰς ἑκάτερον εἰς τοὺς κ.κ. Ἰωάν. Τσαγκροῦν καὶ Εὐάγγελον Μπόμπον διὰ τὴν μελέτην αὐτῶν «τὰ πετρέλαια τῆς Ζακύνθου καὶ τὰ ἕξ αὐτοῦ προϊόντα».

4. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκ δρχ. 5000 κατανέμεται εἰς δύο βραβεῖα καὶ ἀπονέμεται :

α) Βραβεῖον δρχ. 2500 εἰς τὸν κ. Διονύσιον Ραζηκότσιακ καὶ

β) Βραβεῖον δρχ. 2500 εἰς τὸν κ. Γεώργιον Μ. Χόρς

διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν συγγραφέντας «Πίνακας πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ», ἔργα ἀξιόλογα καὶ χρησιμώτατα.

5. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ δρχ. 5000 ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Χ. Κοντογιάννην διὰ τὰ ἀξιόλογα αὐτοῦ ἔργα «Ναυτικὴ Γεωγραφία» (Ὠκεανογραφία) καὶ «Ναυτικὴ Γεωγραφία» πληροῦντα μέγιστα κενὰ τῆς παρ' ἡμῖν ναυτικῆς ἐπιστήμης.

6. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ 10000 δραχμῶν κατανέμεται εἰς δύο βραβεῖα καὶ ἀπονέμεται :

α) Βραβεῖον 5000 δραχμῶν εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ ἰδιωτικὴν ναυτικὴν σχολὴν «Τρίαινα» καὶ

β) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ ἰδιωτικὴν ναυτικὴν σχολὴν «Ἀμφιτρίτη» διὰ τὰς ἀρίστας ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε προσέφερον πρὸς μόρφωσιν πλοίαρχων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὸ βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ δρ. 10000 κατανέμεται εἰς δύο καὶ ἀπονέμεται :

α) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ ἰδιωτικὴν σχολὴν μηχανικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ συντηρουμένην ὑπὸ τοῦ «Πειραιικοῦ συνδέσμου» καὶ

β) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὴν ὁμοίαν σχολὴν μηχανικῶν τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐκπαιδευτικοῦ συνδέσμου «Ὁ Προμηθεὺς» διὰ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἀπὸ μακροῦ χρόνου προσφέρουσι πρὸς μόρφωσιν μηχανικῶν τοῦ ἡμετέρου ναυτικοῦ, τοῦ τε ἐμπορικοῦ καὶ τοῦ πολεμικοῦ.

8. Ἐντὶ τοῦ ἐκ δρχ. 10000 βραβεῖου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπονέμεται ἔπαινος μετ' ἐνισχύσεως 5000 δρχ. εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ τινων ἐτῶν λειτουργούσαν ἰδιωτικὴν σχολὴν μηχανικῶν τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ «Ἐὐκλείδης» διὰ τὰς καλὰς αὐτῆς ὑπηρεσίας πρὸς μόρφωσιν ναυτικῶν μηχανικῶν τῆς βορείου Ἑλλάδος.

9. Τὸ ἐκ 10000 δρχ. βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπονέμεται εἰς τὴν «Πρότυπον ραδιοτηλεγραφικὴν καὶ ραδιοφωνικὴν σχολὴν Δημητρίου Λαδοπούλου» ἐν Πειραιεῖ, διὰ τὰς ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἀπὸ τοῦ 1920 προσφέρει παρέχουσα διπλωματούχους εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν.

Ἐξ ἴσου θὰ ἐδικαιοῦτο τοῦ βραβεῖου τούτου καὶ ἡ ὁμοία σχολὴ τοῦ «Πειραιικοῦ συνδέσμου», ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πειραιικὸς σύνδεσμος ἔτυχεν ἤδη ἄλλου βραβεῖου, δὲν δύναται κατὰ τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν τῆς Ἀκαδημίας νὰ τύχη συγχρόνως καὶ δευτέρου βραβεῖου.

10. Τὸ ἐκ δρχ. 5000 βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ προωρισμένον διὰ τὴν ἀρίστην θεωρητικὴν μελέτην περὶ τῶν αἰτιῶν τῆς ἐκτροπῆς τῆς βελόνης τῶν μαγνητικῶν πυξίδων τῶν πλοίων καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς ἀναιρέσεως αὐτῶν, ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Σπυρίδωνα Λαζαροῖμον διὰ τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν προκλήρουσιν μελέτην του «Μαγνητικαὶ πυξίδες», διὰ τῆς ὁποίας τιμᾶται ἢ παρ' ἡμῖν ναυτικὴ βιβλιογραφία.

11. Τὸ ἐκ 10000 δρχ. βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατανέμεται καὶ ἀπονέμεται :

α) Βραβεῖον δρχ. 6000 εἰς τὸ ἐν Ἀνωγείῳ Καρδίτσης δημοτικὸν σχολεῖον, διότι ἐν τῷ κήπῳ αὐτοῦ ἀνέπτυξεν 766 καρποφόρα καὶ 10265 δασικὰ δένδρα.

β) Ἐπαινος μετ' ἐνισχύσεως 4000 δραχμῶν εἰς τὸ τριτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Ἀμπελοκήπων τῆς περιφερείας Αἰγιαλείας, διότι ἐν τῷ κήπῳ αὐτοῦ ἔχει καλλιεργήσει περὶ τὰ 6250 καρποφόρα καὶ δασικὰ δενδρύλλια.

12. Τὰ βραβεῖα Ἐμμανουὴλ Μπενάκη τὰ προωρισμένα εἰς σχολεῖα καὶ διευθυντὰς αὐτῶν διὰ τὴν καλὴν συντήρησιν καὶ προαγωγὴν σχολικῶν κήπων ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ δημοτ. σχολεῖον Μολυβδοσκεπάστου Κονίτσης καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Σταῦρον Γκατσόπουλον.

β) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Μισουριάς-Μολίστης Κονίτσης, καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Θωμᾶν Δέροβον.

γ) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Ἁγίου Ἀντωνίου Μιραμπέλου Κρήτης καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὴν διευθύντριαν αὐτοῦ Ἐλευθερίαν Ἀποστολάκη.

δ) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ τριτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Πωγωνιανῆς Πωγωνίου Ἡπείρου καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ Ἀριστοτέλη Ζωΐδην.

ε) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ διτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Σκινὲ Κυδωνίας Κρήτης καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διευθυντὴν Ἐμμανουὴλ Χουρδάκη.

ς) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῆς συνοικίας Βαρόσι τῆς πόλεως Γρεβενῶν καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον Μιλτιάδην Παπαθανασίου.

ζ) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ διτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Βησσάνης Πωγωνίου καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ Ἡλίαν Γκάγκαν.

η) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ δημοτ. σχολεῖον Ἁγίου Κωνσταντίνου Ρεθύμνης καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ Στυλιανὸν Μανούσακαν.

13. Τὰ βραβεῖα τῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων, τὰ προωρισμένα εἰς δημοτικὰ σχολεῖα καὶ τοὺς διευθυντὰς ἢ διδασκάλους αὐτῶν διὰ τὴν ἀρίστην λειτουργίαν σχολικῶν κήπων ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ διτάξιον μικτὸν δημοτικὸν σχολεῖον Βάρους Λήμνου καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ Θεοχάρον Βελογιάννην.

β) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ ἑξατάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Χώρας Σάμου καὶ βραβεῖα 500 δρχ. ἕκαστον εἰς τοὺς διδασκάλους Ἰωάννην Σπίνον, Λεωνίδαν Μισιτῆν, Στυλιανὸν Κεφαλόπουλον καὶ Ἐμμανουὴλ Λυσίμαχον.

γ) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ διτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Σπηλιᾶς Τριφυλίας καὶ βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον Χριστόφορον Μπιτσιάν.

14. Τὸ ἐκ δρχ. 6000 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀπονέμεται εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Φροσύνης Παραμυθίας Ἡπείρου, διότι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Σ. Μουσελίμη ἐξημέρωσαν ἐν τῇ περιοχῇ Φροσύνης δι' ἐμβολιασμοῦ 600 ἄγρια ὀπωροφόρα δένδρα.

15. Τὸ ἐκ 10000 δρχ. βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διχαζόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ Α΄ δημοτικὸν σχολεῖον Ἀντίσσης Λέσβου, διότι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ βοηθούμενοι καὶ ὑπὸ τῆς κοινότητος Ἀντίσσης ἀνεδάσωσαν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ δασάρχου Μυτιλήνης ἑκτασιν ὄγδοήκοντα στρεμμάτων ἐν θέσει Παππαδιά.

β) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸ Α΄ δημοτικὸν σχολεῖον Λεβαδείας, διότι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Λ. Πατσούλα, ἀνεδάσωσαν ἐν θέσει Καγιᾶς διὰ κυπαρίσσου, πεύκης κλπ. ἑκτασιν ὀκτὼ στρεμμάτων.

16. Τὸ ἐκ δρχ. 10000 βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φιλοδασικῆς κινήσεως κατανέμεται εἰς δύο καὶ ἀπονέμεται:

α) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸν «Σύνδεσμον φιλοπροόδων Δημητσάνης ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανὸς» διὰ τὴν φιλοδασικὴν προπαγάνδαν, τὴν ὁποίαν οὗτος ἤσκησεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη μετ' ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων δι' ὀλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν Γορτυνίας.

β) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὴν «Φιλοδασικὴν καὶ φιλόδενδρον Ἐνωσιν» τῶν Χανίων Κρήτης διὰ τὴν τελεσφόρον προώθησιν καὶ προαγωγὴν τοῦ φιλοδασικοῦ αἰσθήματος κατὰ τὴν περιφέρειαν Χανίων.

17. Ἐκ τοῦ φιλοδασικοῦ βραβεῖου Ἑμμ. Μπενάκη δραχμῶν 20000 ἀπονέμεται:

Βραβεῖον 10000 δραχμῶν εἰς τὴν Φιλοδασικὴν ἐπιτροπὴν Θηβῶν διὰ τὴν ἀναδάσωσιν 110 στρεμμάτων πέριξ τῶν Θηβῶν ἰδίᾳ διὰ κυπαρίσσων.

18. Τὸ ἐκ δρχ. 20000 βραβεῖον Ἑμμ. Μπενάκη, τὸ προωρισμένον εἰς ἔργα προστασίας τῶν δασῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν, κατανεμόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 7000 δρχ. εἰς τὸν δασάρχην Μυτιλήνης κ. Ἀναστάσιον Δ. Ἀγραφιῶτην διὰ τὴν διάνοιξιν ἀντιπυρικών ζωνῶν μήκους 70 χιλιομέτρων.

β) Βραβεῖον 7000 δρχ. εἰς τὸν δασάρχην Καβάλας κ. Ὀδυσσέα Λάζον διὰ τὴν διάνοιξιν ἀντιπυρικών ζωνῶν μήκους 66 χιλιομέτρων.

γ) Βραβεῖον 3000 δρχ. εἰς τὸν δασονόμον Οἰτύλου κ. Ὀδυσσέα Μπουγᾶν διὰ παρόμοιον ἔργον μικροτέρου μήκους.

δ) Βραβεῖον 3000 δρχ. εἰς τὸν δασονόμον Μεγαλοπόλεως κ. Νικ. Σπυλιωτόπουλον δι' ὅμοιον ἔργον.

Ἐπαινος ἀπονέμεται:

α) Εἰς τὸν δασάρχην ἀναδασώσεων Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Εὐστάθιον Γεωργούσην.

β) Εἰς τοὺς δασοκόμους κ. Σταῦρον Κουσοῦρη, Νικόλαον Σακελλαορίδην καὶ Ἀθαν. Αὐγερινόν, ὡς καὶ εἰς τὸν δασονόμον κ. Ἰωάννην Μπρικόλαν τῆς περιφερείας Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

γ) Εἰς τοὺς δασοκόμους Οἰτύλου κ. Κωνσταντῖνον Βρένταν καὶ Χρῆστον Γ. Ζώγαν.

19. Τὸ ἐκ 5000 δρχ. βραβεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτηνοτροφικῶν τεύτων ἀπονέμεται εἰς τὰς Ἀγροτικὰς φυλακὰς Τίρυνθος, διότι ἐκαλλιέργησαν κατὰ τὸ 1939 δέκα στρέμματα τεύτων.

20. Τὸ ἐκ δραχμῶν 6000 βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διὰ τὴν καλλιέργειαν ἡλιάνθου κατανεμόμενον ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 3000 δραχμῶν εἰς τὸν ἐν Θεοπέτρα Καλαμπάκας γεωργὸν κ. Ἀχιλλέα Κ. Κωστόπουλον διὰ τὴν καλλιέργειαν ἡλιάνθου ἐπὶ ἕξι στρεμμάτων γῆς καὶ τὴν διάδοσιν τῆς καλλιέργειας ταύτης εἰς πλησίον χωρία.

β) Βραβεῖον 1500 δρχ. εἰς τὴν Ἀγροτικὴν φυλακὴν-σχολὴν Κασσαβειτίας διὰ τὴν καλλιέργειαν ἡλιάνθου.

γ) Βραβεῖον 1500 δρχ. εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Ἀραχώβης κ. Παναγ. Γαλιώτην διὰ τὴν καλλιέργειαν ἡλιάνθου.

21. Ἀντὶ τοῦ ἐκ 15000 δρχ. βραβεῖου τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων διὰ τὴν ἐμφύτευσιν νέων μηλεοκήπων ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Κάτω Κλεινῶν Μελίτης Φλωρίνης κ. Ἰωάννην Καλαϊτζίδην διὰ τὰς προσπάθειάς αὐτοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν μηλεοκήπων.

22. Τὸ ἐκ 10000 δρχ. βραβεῖον τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων διὰ τὴν εὐρείαν καὶ ὀργανωμένην καλλιέργειαν ἐσπεριδοειδῶν ἐν Ἐπτανήσῳ ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Σίδνεϋ Μέρλιν, διὰ τὸν ἐν Κάτω Κορακιὰν Κερκύρας ὑποδειγματικῶς καλλιεργούμενον ὑπ' αὐτοῦ κῆπον ἑκατὸν στρεμμάτων, περιλαμβάνοντα 5000 ἐσπεριδοειδῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν.

23. Ἀντὶ τοῦ ἐκ 10000 δρχ. βραβεῖου τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν πέρουσι βραβευθέντα διδάσκαλον Κιβωτοῦ Γρεβενῶν κ. Ἥλιαν Α. Φάσαν διὰ τὴν συνέχισιν τῆς καλλιέργειας δαμασκηνεῶν.

24. Τὸ ἐκ δρχ. 6000 βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διὰ τὴν καλλιέργειαν πιστακιῶν ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν κ. Ἀνδρέαν Φλῶρον διὰ τὴν καλλιέργειαν πιστακιῶν ἐν Αἰγίνῃ εἰς ἕκτασιν ἕξι στρεμμάτων.

β) Βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν κ. Γεώργιον Ι. Περιογιαννάκη ἐν Σητεία Κρήτης διὰ τὴν καλλιέργειαν πιστακιῶν ἐπὶ ἐκτάσεως ἑπτὰ στρεμμάτων.

γ) Βραβεῖον 2000 δρχ. εἰς τὸν ἐν Παροικία Πάρου κ. Μιχαὴλ Κροίσπην διὰ τὴν καλλιέργειαν πιστακιῶν ἐπὶ ἕξ στρεμμάτων.

25. Τὸ ἐκ δρχ. 7600 βραβεῖον Ἐμμανουὴλ καὶ Ἀγγελικῆς Τρίμπαλη διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους τοὺς προάγοντας τὴν καλλιέργειαν τῆς πιστακίας ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς:

α) Βραβεῖον 5000 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον τοῦ μονοταξίου δημοτικοῦ σχολείου Ἀγίου Νικήτα Λευκάδος κ. Ἀγγελον Φίλιππαν διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας αὐτοῦ πρὸς διάδοσιν τῆς φιστικιάς καὶ περιορισμὸν τῆς ὑπερμέτρου καὶ μονομεροῦς καλλιεργείας τῆς ἀμπέλου.

β) Βραβεῖον 2600 δρχ. εἰς τὸν διδάσκαλον κ. Στυλιανὸν Περισσάκη, ἐν Χαμαλευρίῳ Ρεθύμνης, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς καλλιεργείας τῆς φιστικιάς ἄλλως τε καὶ δι' ἐμβολιασμῶν ἀγρίων δένδρων ὡς καὶ δι' ἀνιδιοτελοῦς παροχῆς δενδρῶν φιστικιάς.

26. Ἀντὶ τοῦ ἐκ 17500 δρχ. βραβεῖου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀπονέμεται:

α) Ἐπαινος εἰς τὴν κοινότητα Σκάλας Ναυπακτίας, διότι διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων διηκολύνε τὴν ἐκτέλεσιν ἀρδευτικοῦ ἔργου τῆς κοινότητος.

β) Ἐπαινος εἰς τὴν κοινότητα Κροκίου Ἀλμυροῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλου ἀρδευτικοῦ ἔργου διὰ χορηγίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ ἐνισχύσεως τοῦ Κράτους.

27. Τὸ ἐκ δρχ. 8.800 βραβεῖον τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς μνήμην Κωνσταντίνου Γόντικα διὰ μελέτας τοῦ κύκλου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Χαρίλαον Παπαχρήστου διὰ τὴν μελέτην αὐτοῦ «Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν βασικῶν χαρακτήρων τῆς χωρικῆς οἰκονομίας τῆς Ἑλλάδος», ἐν τῇ ὁποίᾳ συνδυάζεται εὐρεῖα ἱστορικὴ γνῶσις, λεπτομερῆς παρατήρησις καὶ ὀξεῖα κρίσις, ὁδηγοῦσα εἰς πρωτότυπον ἔρευναν καὶ σκέψιν.

28. Τὸ ἐκ 10000 δρχ. βραβεῖον Ἰωάννου Μυλωνοπούλου διὰ μελέτην γεωργικῶν καὶ ἄλλων παραγωγικῶν καθόλου θεμάτων τῆς Θεσσαλίας ἀπονέμεται εἰς τὸν κ. Νικόλαον Σέτταν, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ μελέτην «περὶ τῆς γεωργικῆς, κτηνοτροφικῆς, δενδροκομικῆς καὶ παραγωγικῆς καθόλου ἀναπτύξεως τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσόνας», ἐν τῇ ὁποίᾳ παρέχονται πολύτιμοι στατιστικαὶ πληροφορίαι σχετικαὶ πρὸς τὰ ἐξεταζόμενα θέματα.

29. Τὸ ἐκ δρχ. 20000 βραβεῖον Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς γαλακτοφόρου ζωοτεχνίας ἀπονέμεται εἰς τὴν κοινότητα Ἀμμουλιανῆς Χαλκιδικῆς Μακεδονίας, ἣτις ἀποτελουμένη ἐξ ἐποίκων ἐκ Προποντίδος ἀνέπτυξεν ἑκτακτον δραστηριότητα πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐγχωρίου ζωοτεχνίας δι' ἀγελάδων τῆς ἐντοπίου ἐν Σιθωνίᾳ φυλῆς τῆς Συκιᾶς, ἐκαλλιέργησεν ὑπερχίλια στρέμματα γῆς, τριακόσια στρέμματα ἀμπελώνων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, ἐφύτευσεν 15000 ἐλαιοδένδρων καὶ ἀπεμάκρυνεν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τὰς δοθείσας εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας 2000 αἰγῶν, θεμελιώσασα οὕτω ἀσφαλῶς τὴν ἰδίαν αὐτῆς εὐημερίαν, διὰ τῆς ἀναπτύξεως κυρίως τῆς ἀγελαδοτροφίας.

Ἡ κοινότης Ἀμμουλιανῆς προβάλλεται οὕτω ὡς ὑπόδειγμα ὑγιоῦς πρωτοβουλίας, συστηματικῆς ἐργασίας καὶ ἀδιακόπου φιλοπονίας.

Β

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας:

30. Ἐκ τῶν βραβείων Ἐμμανουὴλ Μπενάκη διὰ τὴν ἔμπρακτον καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ ἀπονέμεται βραβεῖον δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον τοῦ β' δημοτικοῦ σχολείου Θηβῶν κ. Ἀθανάσιον Δημόπουλον, διότι ἰδρύσας ἐν Θήβαις ἐσπερινὴν σχολὴν ἀγραμμάτων νέων διδάσκει ὁ ἴδιος δωρεὰν παρέχων ζηλευτὸν παράδειγμα ἀφιλοκερδείας, φιλοπατρίας καὶ ἀνθρωπισμοῦ, γενόμενος δὲ οὕτω διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἀφορμῆ, ὅπως ὁ φιλόπολις καὶ φιλόπατρις Θηβαῖος ἐν Ἀθήναις ἔμπορος κ. Παναγιώτης Δράκος διὰ δαπάνης ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἀνεγείρῃ ἐν Θήβαις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἴδιον οἰκοδόμημα μετὰ βιβλιοθήκης.

Ἡ Ἀκαδημία βραβεύουσα τὸν Ἀθανάσιον Δημόπουλον διὰ τὴν ἐμπνευσμένην αὐτοῦ δρᾶσιν ἀπευθύνει ἐν ταυτῷ ἐγκώμιον πρὸς τὸν Παναγιώτην Δράκον διὰ τὴν ἐμπράγατον ἐπίγνωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πλούτου πρὸς τὴν κοινωνίαν.

Γ

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας:

31. Ἀντὶ τοῦ ἐκ δρχ. 9000 βραβείου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τοῦ προωρισμένου εἰς μελέτας περὶ τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ἐν Ἑλλάδι, ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν κ. Θεόδωρον Μιχ. Τσερπέν διὰ τὴν σχετικὴν μελέτην αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ διὰ τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς μέρος, τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς διεξάγει ἐκτενῶς καὶ μετὰ γνώσεως τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας.

Διὰ τὰ ἀπονεμηθέντα σήμερον βραβεῖα διετεθήσαν τριακόσαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες δραχμῶν.

Προκηρύσσονται δὲ κατὰ τὰς ἐν τῇ ἐντύπῳ ἀναγραφῇ ἀναφερομένας προθεσμίας ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑννέα βραβεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων 74 μὲν εἶναι τῆς Α' τάξεως, 52 δὲ τῆς Β' καὶ 23 τῆς Γ' τάξεως τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐκ τοῦ γενομένου ἀπολογισμοῦ τῶν ἐφετινῶν βραβείων εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ πλειονότης αὐτῶν ἀνάγεται εἰς τοὺς ἐφηρμοσμένους καὶ πρακτικούς κλάδους τῆς καθόλου ἐθνικῆς δράσεως, μᾶλλον δὲ περιορισμένους εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγωνιζομένων ἐν τῇ καθαρᾷ ἐπιστήμῃ· θὰ ἦτο ὅμως ἀπατηλὸν τὸ συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐστηρίζετο ἐπὶ μόνων τῶν δεδομένων τούτων τῶν βραβείων, ἵνα κρίνῃ περὶ τοῦ ὅλου ἔργου τῆς Ἀκαδημίας, διότι ἡ ἐν αὐτῇ ἄσκησις τῶν ἐπιστημῶν, τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν θετικῶν, εἶναι πολλῶν εὐρυτέρα, τοῦτο δὲ διαπιστοῦται ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ἀνακινώσεων τῆς Ἀκαδημίας, τὰς ἐργασίας τὰς δημοσιευομένας εἰς τὰς πραγματείας αὐτῆς ὡς καὶ τὴν εὐρεῖαν φιλολογικὴν καὶ ἱστορικὴν ἐργασίαν, τὴν συντελουμένην ὑπὸ τῶν προσηρτημένων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐπιστημονικῶν ἀρχείων, γνωστὴν δὲ καὶ πέρα τῶν ὁρίων τῆς ἡμετέρας χώρας.

Πρὸς τούτοις εἶναι σημαντικὴ ἡ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας παρεχομένη ἐνίσχυσις καὶ προώθησις σοβαρωτέρων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν διὰ τοῦ ὁμωνύμου ταμείου τῆς Ἀκαδημίας.

Ἐὰν πάντα ταῦτα ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ καὶ διὰ τῆς Ἀκαδημίας παραγόμενον ἔργον εἶναι σύμμετρον κατὰ τὴν θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν ἢ ἐφηρμοσμένην αὐτοῦ ἐκδήλωσιν, ἀπηλλαγμένον τῆς μονομερείας, τὴν ὁποίαν ἐσπευσμένη καὶ διὰ τοῦτο ἄδικος κρίσις θὰ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς αὐτό.

Τὸ ἔθνος πρᾶττει πολλὰ ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐργάζεται καὶ τῶν οἰκονομικῶν μέσων, τὰ ὁποῖα διαθέτει. Οἱ ἀδημονοῦντες καὶ οἱ ἀπαισιόδοξοι οὐδέποτε βεβαίως θὰ εὐχαριστηθῶσιν. Ἄλλ' ὅσοι ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ πράγματα μετὰ ψυχραιμίας καὶ λελογισμένης αἰσιοδοξίας διαβλέπουσι μετ' ἀσφαλείας τὰς ἀρετὰς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν βασιζομένην διαρκῆ πρόοδον, ἡ ὁποία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνασταλῇ ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ ἡ πρὸς ἐργασίαν καὶ μάθησιν ἔφεσις. Μελέτη τὸ πᾶν ἔλεγεν εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὁ Περίανδρος. Τὴν μελέτην ταύτην ζητεῖ νὰ ζωογονῇ ἐκάστοτε ἡ Ἀκαδημία ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην ἔννοιαν τῆς ὀρέξεως πρὸς μάθησιν καὶ τῆς ἐρεῦνης πρὸς γνῶσιν.

Ἐὰν δέ τις ἀνασκοπήσῃ τὴν διὰ τῶν βραβείων καὶ τῶν ἄλλων εἰς τὴν διά-

θεσιν αὐτῆς μέσων προκληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας πρόοδον ἀπὸ τῆς ιδρύσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον, θὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὸ ἔργον εἶναι σημαντικὸν καὶ ἀενάως συμπληροῦται, κεντρίζον τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους πρὸς ἐργασίαν καρποφόρον θεωρητικὴν καὶ κοινωφελῆ πρακτικὴν. Ταῦτα δὲ πράττει μὴ ἔχουσα ἀκόμη πόρους ὑλικοὺς ἐπαρκεῖς καὶ ἀγωνιζομένη δι' ὀλίγων νὰ κατορθώσῃ πολλά, ἐναμίλλως πρὸς τὴν ὅλην τοῦ ἔθνους προσπάθειαν πρὸς πρόοδον καὶ τελείωσιν, ἀστηρῶς δ' ἐφαρμοζούσα τὴν ἀρχὴν «ἔρδοι τις ἦν εἰδείη τέχνην».

Οὕτω συνετέλεσεν ἡ Ἀκαδημία καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὸ ἔργον αὐτῆς μετὰ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ὡς ἐργαστηρίου τῆς προαγωγῆς τοῦ ἔθνους διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, περὶ τὰς ὁποίας στρέφεται ὅλη ἡ ἔνδοξος ἱστορία τῆς πολυκυμάντου ἡμῶν χώρας.

Πολύτιμοι συντελεσταὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ὑπῆρξαν ἡ Σύγκλητος, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀκαταπόνητον ἐπιφανῆ πρόεδρον, αἱ τάξεις, αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ τέλος ἡ ὀλομέλεια ὡς καὶ ἡ ἀμείωτος προθυμία καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὑπαλλήλων. Ἰδιαιτέραν δὲ καὶ πάλιν ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις μετὰ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Θρόνου ἠυδόκησε νὰ δεῖξῃ ἐκ νέου ἀμείωτον τὸ Ὑψηλὸν Αὐτοῦ ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τῆς παρουσίας Αὐτοῦ νὰ δικαιώσῃ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καὶ νὰ κεντρίσῃ τὴν φιλοτιμίαν αὐτῆς πρὸς νέαν συνέχειαν.

Θερμὰς εὐχαριστίας ὀφείλει ἡ Ἀκαδημία καὶ πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Κυβερνήσεως τῆς χώρας, οἱ ὅποιοι μετέχοντες τῆς πνευματικῆς πανηγύρεως τῆς ἐσπέρας ταύτης ἐνισχύουσι καὶ προωθοῦσι τὴν πορείαν ἡμῶν διαδηλοῦντες τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται, καὶ ὀφείλουσι νὰ αἰσθάνωνται πάντες, πρὸς τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος.